

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Sfântul Proroc Ilie

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

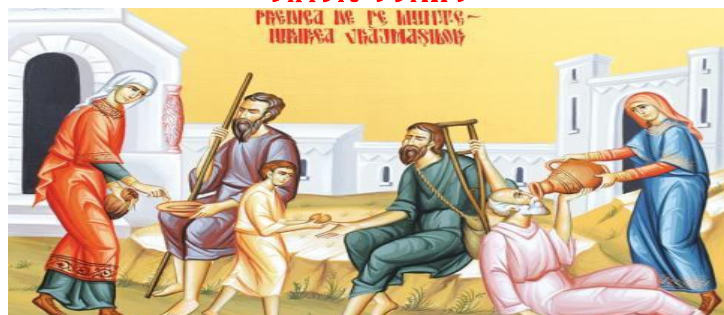
Localitatea Cristești, județul Botoșani

4 Octombrie 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 30 † ANUL II

DUMINICĂ A NOVĂSPREZECEA DUPĂ CINCIZECIME

PRIMICA DE PE MUNTRE -
ИУДИЯ СЪБИМАШКО

Zis-a Domnul: Precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea. Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei; și, dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? (Luca VI,31-33).

Porunca cea dintâi, porunca de temelie, este **porunca dragostei**. Mic cuvântul, atotcuprinzătoare lucrarea. E ușor să vorbești de dragoste, dar nu este ușor să ajungi la măsura cuvenită a dragostei. Nu e cu totul limpede nici cum se poate ajunge la ea; tocmai de aceea Mântuitorul adaugă la această poruncă reguli lămuritoare: „Ca pe tine însuși; și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea”. Aici ni se arată măsura dragostei, care este, s-ar putea spune, lipsită de măsură; căci are oare dragostea, în sine, vreo măsură și este vreun lucru bun pe care omul nu și-ar dori să îl primească de la ceilalți? Și totuși, porunca nu e cu neputință de îndeplinit. Totul e să ajungem la deplina unire de simțire cu ceilalți, adică să primim în noi, deplin, simțirile lor, să simțim ceea ce simt și ei. Când se va întâmpla asta, nu vei avea nevoie să îți se arate ce și când să faci pentru ceilalți: inima însăși o să îți arate. Tu îngrijește-te să te păstrezi în această stare, altfel se va apropia îndată egoismul, te va întoarce în cochilia ta și te va zăvorâ în ea. Atunci n-o să mai miști un deget pentru altul, n-o să-i arunci nici o privire, de-ar și muri acela. Arunci când Domnul a grăit: „Iubește-l pe aproapele tău”, a vrut ca în locul nostru să intre în noi, adică în inima noastră, aproapele; iar dacă în inimă va rămâne, la fel ca mai înainte, „eu” nostru, să nu te aștepti la nimic bun (Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Sophia 1999, Buc.).

Sfântul Ioan Gură de Aur (347 - 407)

Dumnezeu atât de mult Se îngrijește ca noi să trăim în pace unii cu alții, încât rabdă să rămână nesăvârșită jertfa ce l-o aducem, să întrerupem slujba către Dumnezeu numai din dorința ce o are de a pune capăt dușmăniei și urii ce o avem unii față de alții.

Rugăcine înainte de citirea din Sfintele Cărți, alcătuită de Sfântul Ioan Gură de Aur

Doamne, Iisuse Hristoase, deschide-mi mie ochii inimii, ca să ascult cuvântul Tău și să-l înțeleg pe el și să fac voia Ta, că străin sunt eu pe pământ. Să nu ascunzi de mine poruncile Tale, ci să-mi descoperi ochii, ca să văd minunile din Legea Ta. Arată-mi mie cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale. Spre Tine nădăjduiesc. Doamne, Dumnezeul meu, ca să-mi luminezi mintea și gândul cu lumina înțelegerii Tale, ca nu mai să citesc cele scrise, ci să le și împlinesc. Ca nu spre osândă să citesc viețile și cuvintele Sfinților, ci spre înnoire și luminare, spre sfințire, spre mântuirea sufletului și spre moștenirea vieții veșnice. Că Tu ești lumina celor ce zac întru întuneric și de la Tine este toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

Tâlcuire Evanghelia de la Luca - cap. VI, 27-36 Sfântul Teofilact al Bulgariei

Apostolii aveau să fie trimiși la propovăduire, și dintru această pricină îi așteptau pe ei mulți prigonitori și vrăjmași. Așadar, dacă din pricina prigonirii se vor mâhni Apostolii și, voind a răsplăti celor ce i-au mâhnit, ar fi tăcut și nu ar fi învățat (propovăduit), soarele Evangheliei s-ar fi stins. Din această pricină, Domnul luându-o mai înainte, îi sfătuiește pe Apostoli a nu fi porniți spre a răsplăti vrăjmașilor, ci toate cele ce se vor întâmpla, cu bărbăție să le sufere, chiar dacă unii i-ar fi ocărât, iar alții nelegiuite viclesuguri ar fi meștesugit împotriva lor. Asemenea și El făcea pe Cruce, zicând: „Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac” (Luca 23,34). Apoi, ca să nu poată zice Apostolii că o poruncă precum este aceasta e cu neputință, adică a-i iubi pe vrăjmași, zice Domnul: „Ceea ce voiești tu să împlinească alții pentru tine, aceasta arată-o și tu altora; și întru acest fel te fă pildă altora, făcând celorlalți așa cum voiești să-ți faci alții ție. Adică, dacă aspri și nemilostivi și iuți voiești să-ți fie ție vrăjmașii, fii și tu așa; iar dacă le voiești pe cele dimpotrivă, adică să-ți fie vrăjmașii buni și milostivi și negrăitori de rău, nu socoti că este cu neputință a fi și tu întâi acest chip”. Vezi lege firească scrisă în inimile noastre? Întru acest fel a zis și Domnul: „în zilele acelea dând legile Mele în cugetul lor, și pe inimile lor le voi scrie pe ele” (Ieremia 31,33). Apoi și altă trebuință pune asupra noastră spre împlinirea acestei porunci: „Dacă îi iubiți pe aceia care vă iubesc pe voi sunteți asemenea păcătoșilor și neamurilor, însă de îi iubiți pe cei ce vă vrăjmășesc și vă viclenesc, sunteți asemenea cu Dumnezeu, căci num ai El este bun către cei nemulțumitori și răi.

FILOCALIA
ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

SF. MAXIM MĂRTURIȘTORUL

FILOCALIA 2, Întrebarea 9

Și zise fratele: Iată, Părinte, eu am lăsat toate, familie, avuție, desfătări și slava lumii, și nu mai am nimic în viață decât trupul. Dar pe fratele care mă urăște și mă ocolește nu-l pot iubi, deși mă silesc în fapt să nu răsplătesc răul cu rău. Spune-mi deci ce trebuie să fac, ca să pot să-l iubesc din inimă, chiar dacă ma necăjește și-mi întinde tot felul de curse. Răspunse bătrânul: Este cu neputință să iubească cineva pe cel ce-l necăjește, chiar dacă se arată a se fi lepădat de materia lumii, dacă nu cunoaște cu adevărat scopul Domnului. Iar dacă din darul Domnului va putea să-l cunoască și se va sili să umble potrivit cu el, va putea să iubească din inima pe cel ce-l urăște și-l necăjește, precum și Apostolii, cunoscându-L, L-au iubit.

† BIBLIA †

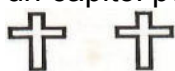
Să luăm aminte! Să citim Sfânta Scriptură!

Evrei 4/ 12: "Căci cuvântul lui Dumnezeu e viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, și pătrunde până la despărțitura sufletului și duhului, dintre încheieturi și măduvă, și destoinic este să judece simțirile și cugetările inimii".

II Timotei 3, 16-17: "Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea întru dreptate. Astfel ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru orice lucru bun".

Citirea Sfintei Scripturi - În fiecare zi este bine să citim Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia nu se citește ca o carte oarecare. Ea nu este o operă beletristică. Iosua Navi, ucenicul lui Moise a fost îndemnat să citească din Lege în fiecare zi, "ziua și noaptea" (**Iosua 1, 8**). Mântuitorul ne îndeamnă să hrănim sufletul nostru cu cuvintele Sale dumnezeiești la **Matei 4, 4**: "Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu".

În fiecare zi putem citi câte o catismă din **Psaltire**. Săptămâna aceasta citim din Noul Testament din Sfânta Evanghelie de la **Matei** capitoarele 8-15, câte un capitol pe zi.

Duminica și sărbătorile lasă lucrul și du-te la biserică spre a înălța lui Dumnezeu rugăciuni de laudă, de cerere și de mulțumire, păzindu-te să nu necinstești aceste zile prin fapte netrebnice.

Explicarea Dumnezeieștii Liturghii

Înainte să purcedem la tâlcuirea Sfintei Liturghii care începe cu **Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh** să ne referim puțin la Sfântul Altar, locul unde se săvârșește în principal, Jertfa cea fără de sânge și care este păzit de îngeri.

Odată, un preot mi-a povestit următoarele: într-o zi a mers pe înserate la Biserică pentru că uitase ceva și trebuia neapărat să aducă acasă. A deschis biserica și a intrat pe întuneric. Deodată, prin ușile împaratești, pe care le uitase deschise (nu trăsesese dvera) a văzut un înger strălucitor cu o sabie de foc în mână stând lângă Sfânta Masă. S-a înspăimântat așa de tare, încât a luat-o la fuga. Ajungând la pronaos (biserica era mare) o voce i-a spus "stai"! și a împietrit.

- Nu te teme, i-a spus glasul pe un ton blând, eu sunt îngerul păzitor al Bisericii. Când se sfintește Sfânta Masă, Domnul Atoțitiitorul, împăratul împărăților și Domnul Domnilor pune un înger veghetor lângă aceasta. Cât timp a zis îngerul aceasta, preotul a rămas nemișcat și asculta cutremurat, cu spatele catre el. Îngerul a continuat cu o voce și mai blândă:

*- Vino, te rog, întoarce-te și închide Sfintele Uși pe care le-ai uitat deschise (îngerul a zis preotului "te rog"! Câți dintre noi se adresează așa copilului, fratelui său apropiatului?) Preotul s-a întors, căci îi pierise frica și pacea pusesse stăpânire pe el, dar când s-a întors n-a mai văzut nici un înger. A înaintat cu rețineră, cu smerenie, cu strângere de inimă și grijă, a apucat dvera și a închis-o încet. În sinea lui se întreba însă: "Nu cumva a fost nălucire? Oare am visat sau am avut halucinați"? Ca răspuns însă, a auzit zeci de mii de glasuri îngerești cântând: Cuvine-se cu adevărat (Biserica avea hramul Maicii Domnului). N-a rezistat însă la auzul acestei dulci cântări îngerești și a leșinat. După ce și-a revenit, a mers acasă și n-a spus nimănui nimic. După cincisprezece ani mi-a povestit mie, cu puțin înainte să moară". Așadar în fiecare Biserică, lângă Sfânta Masă se afla un înger pe care noi nu-I vedem, dar acela ne urmărește în tăcere. Sfânta Liturghie începe cu cuvintele: **Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh ...**, și se încheie cu **Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...** Sfânta Liturghie se împarte în trei părți: Prima parte este slujba **Proscomidiei** care se săvârșește în Sfântul Altar, în partea stângă. A doua parte se numește **Liturghia catehumenilor**. Începe cu **Binecuvântată este Împărăția...**, și se încheie cu citirile din Apostol și Evanghelie, ecteniile cererilor și rugăciunea pentru catehumeni. A treia parte începe de la rugăciunile credincioșilor și Imnul heruvimic și se încheie cu **Pentru rugăciunile...** Se numește **Liturghia credincioșilor**. Punctul central al primei părți este pregătirea Cinstitelor Daruri, iar cel al părții a doua este citirea Evangheliei. (Va urma).*